

BADENI

herbu Bończa,
hrabiowie i szlachta.

H e r b: w polu błękitnym jednorożec biały biegnący w prawo, na hełmie w koronie pół jednorożca białego wspiętego w prawo.

Sebastian Badeni, sędzia wielkorządów krakowskich, zdolny prawnik i wielkie względy posiadający u dworu udowodniwszy, że jego przodek pułkownik wojsk księcia medyolańskiego Jana Sforzy przybywszy z królową Boną do Polski, w niej się osiedlił i zostawił syna Leonarda, który w 1563 r. otrzymał od króla Zygmunta Augusta nobilitację i wywiódłszy od tego Leonarda pochodzenie, otrzymał na sejmie 1768 zatwierdzenie szlachectwa¹⁾; z żony Lissowskiej zostawił trzech synów: Stanisława, Franciszka i Marcina, z nich Franciszek szambelan króla Stanisława Augusta umarł bezpotomny z żoną; Franciszką Pieglowską, Marcin niepospolitych zdolności, biegły w prawie i zabiegły gospodarz, wzięwszy w zarząd dobra stołowe króla Stanisława Augusta, nie tylko że z nich intratę prawie podwoił, ale i sam zebrał znaczny majątek i kupił dobra Beysce w pobliżu Krakowa, zalecony zdolnościami i patriotyzmem, otrzymał za czasów Księstwa Warszawskiego stopień radcy stanu i był przez czas jakiś zastępcą ministra skarbu, po upadku Księstwa, pozyskawszy względy Namiestnika Królestwa generała Zajączka, zalecony od niego cesarzowi Aleksandrowi I, został kasztelanem w 1815, wojewodą w 1819 r., a ministrem sprawiedliwości w 1820 r. i z tych wszystkich powierzonych sobie obowiązków wywiązał się z zadowoleniem rządu i współobywateli²⁾. Umarł 1824 roku, z żony Maryanny Wawrzeckiej, zostawiwszy dwie córki i syna, z

córek Zofia za Konstantym Popielem, a Ludwika za Antonim Byszewskim, syn Sebastyan szambelan króla Fryderyka Augusta dziedzic dóbr Beysce, otrzymał w 1825 r. w Królestwie Polskiem zatwierdzenie tytułu hrabiowskiego, bezpotomny z żoną Teresą Potocką córką Jana, z którą rozwiódł się, a która 2-voto zaślubiła jenerała rosyjskiego Lachmana.

Stanisław najstarszy z synów Sebastyana z Lissowskiej, sekretarz gabinetowy i poufny domownik króla Stanisława Augusta ostatecznie rejent wielki koronny, dziedzic dóbr Rożnów, umarł w 1824 zostawiwszy z żony Katarzyny hrab. Stadnickiej 2 córki i 4 synów; z córek Józefa za Walewskim, a Apolonia za Stanisławem hrabią Stadnickim , z synów:

1) Ignacy, z prezesa komissyi województwa sandomierskiego tajny radca i dyrektor wydziału w komissji spraw wewnętrznych Królestwa Polskiego, zdolny urzędnik, dobry poeta i tłumacz kilku dzieł treści poważnej z autorów francuskich um. 1859, z żony Walewskiej zostawiwszy potomstwo, z którego syn Ignacy ożeniony z Bocheńską.

2) Antoni dyrektor banku w Kielcach z żony Kielczewskiej zostawił dwie córki.

3) Michał podpułkownik wojsk polskich, ożeniony z Łempicką, z niej synowie Stanisław i Józef.

4)a z porządku urodzenia 3ci; Kazimierz dziedzic dóbr Biskowic i innych, krajczy koronny galicyjski, komisarz sejmowy 1829, 1834 i 1844, dyrektor instytutu ociemniałych i kurator kasy oszczędności galicyjskiej otrzymał w r. 1845 tytuł hrabiowski austriacki, miał dwie żony: N. Ufniarską i Sewerynę Pietruską.

Potomstwo z pierwszej żony:

1) Hr. Władysław ur, 1819, dziedzic dóbr Surochów, szambelan austriacki, poseł na sejmy galicyjskie, członek dyrekcji banku dla handlu i przemysłu w Krakowie, zaślubił 1841 Cecylię hrabiankę Mier, urodzoną 1825, damę krzyża gwiazdzistego austriackiego, z niej:

a) Hr. Jadwiga ur. 1845, zaślubiona 1863 Stanisławowi hrab. Stadnickiemu , dziedzicowi dóbr Osmolic w Królestwie polskim.

b) Hr. Kazimierz Feliks ur. 1846, doktor prawa, naczelnik powiatu zółkiewskiego, zaślubił Maryę Skrzyńską (córkę Ludwika i Seweryny z hr. Fredro), z niej hr. Ludwik ur. 1873.

c) Hr. Stanisław-Marcin Ur. 1850, doktor prawa.

2) Hr. Celestyna ur. 1820, zaślub. 1839 Adamowi hr. Starzyńskiemu dziedzicowi dóbr Krzywca w Galicyi.

3) Hr. Aleksander dziedzic dóbr Gliniany w Galicyi, um. 1869, zaślubił 1851 Michalinę hr. Czackę (ur. 1832 zm. 1854), z niej:

Hr. Fanny ur. 1853 dziedziczka dóbr Gliniany.

Potomstwo z drugiej zony:

4) Hr. Marya ur. 1832, zaśl. 1851 hr. Bolesławowi Dunin Borkowskiemu, dziedzicowi dóbr Komarnice w Galicyi.

5) Hr. Kazimira ur. 1834, zaślubiona 1852 Władysławowi Niezabitowskiemu, dziedzicowi dóbr Uherce, posłowi na sejmy galicyjskie.

1) Nobilitacyi Leonarda Badeniego pomimo usilnych starań nie mogliśmy odszukać w właściwych aktach, a nie był w tym względzie szczęśliwszy Czacki, gdyż; w liście indigenowanych i nobilitowanych (zob. jego dzieło o prawach litewskich i polskich) wspomnionego Badeniego nie zamieścił.

2) Do późnej starości był Badeni ulubieńcem salonów, dla dowcipu, zawsze wesołego humoru i grzeczności, ta była tak powszechnie uznana, że gdy chciano kogo dla niej pochwalić, mówiono: „że jest grzecznym jak Badeni”. Dowcip miał niepospolity i prawdziwy, bo nie złośliwy lecz trafny i żywy, tak np. gdy kodeks Napoleona uwolnił wieśniaków od poddaństwa, ale nie zapewnił ich bytu, powiedział „że nadał im wolność ale zdjął buty,” a konstytucyę z r. 1814 osądził, że była tak drobną książeczką że ją jednym cięciem batoga można było rozbić.